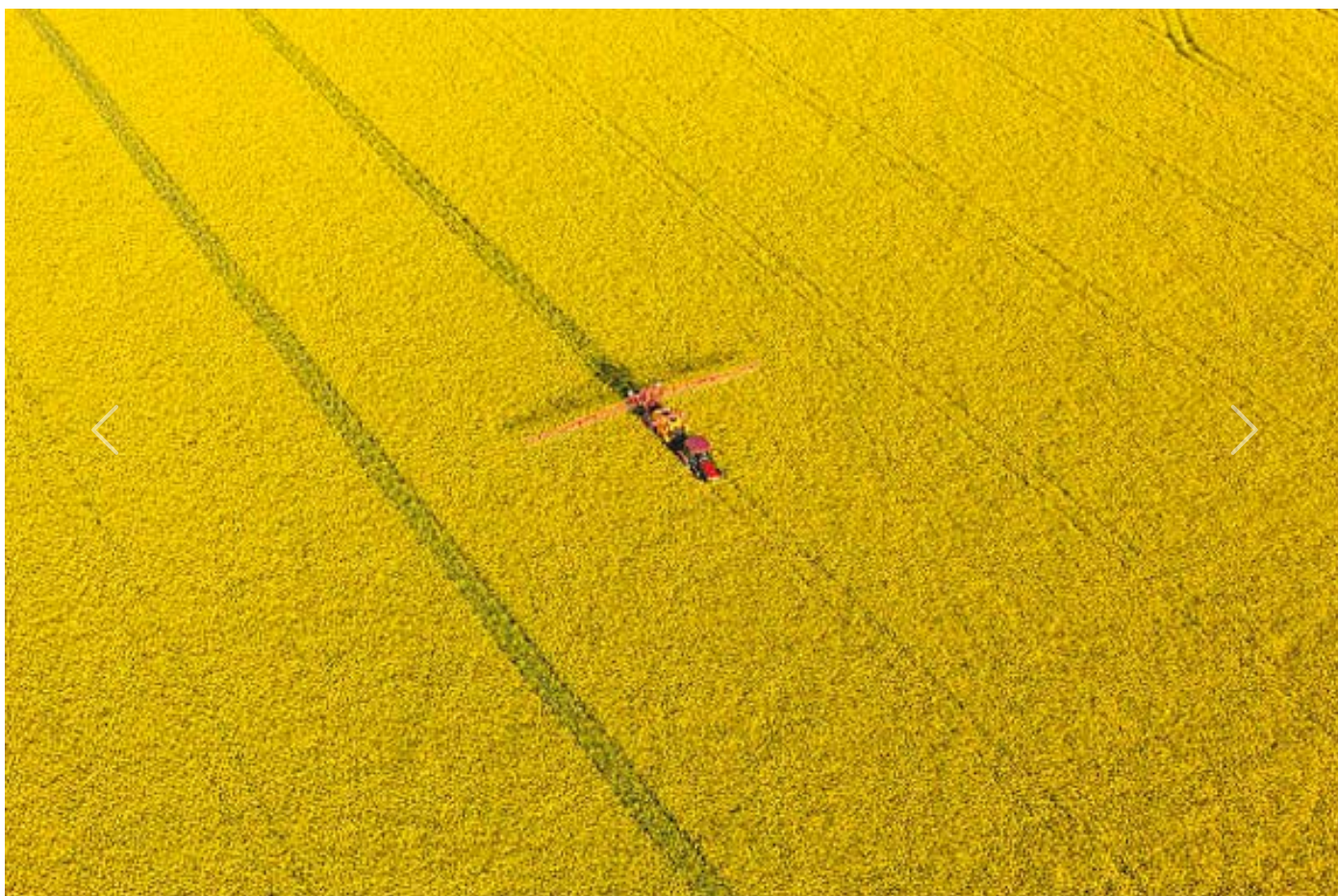

Măsuri agrotehnice și de protecție a plantelor de toamnă în rapiță

Автор(и): Растителна защита
Дата: 24.09.2023 Брой: 9/2023

Practici agronomice

Rotația culturilor

Cele mai bune culturi premergătoare sunt cerealele-păioase, leguminoasele și plantele în rânduri, care eliberează terenul devreme și există suficient timp pentru pregătirea solului pentru semănatul rapiței. Floarea-soarelui este o cultură premergătoare nepotrivită, deoarece ambele culturi sunt gazde ale unor boli cu semnificație economică. Este cel mai bine ca cultura să fie semănată în același loc la fiecare 3-4 ani. Rapita

este o bună cultură premergătoare pentru cereale, deoarece curăță solul de patogeni și suprimă dezvoltarea anumitor buruieni, cum ar fi sorgul sălbatic și iarba câmpului.

Lucrarea solului

Este necesar să se asigure un strat de suprafață afânat și moale, fără bulgări și buruieni, și fără resturi vegetale din cultura anterioară. Semințele de rapiță sunt foarte mici și necesită un pat de semănare ferm. Rodarea înainte și în timpul semănatului contribuie la emergența uniformă și la păstrarea umidității solului.

Rezerva bună de umiditate a solului

În caz de secetă prelungită, se recomandă așteptarea precipitațiilor, astfel încât semănatul să poată fi efectuat atunci când solul are o bună rezervă de umiditate – aproximativ 70% din capacitatea de câmp.

Tipul de sol potrivit

Cele mai potrivite soluri pentru rapiță sunt cele cu compoziție mecanică medie spre grea, cu reacție neutră – pH 6-7, bogate în humus și calciu, cu bună capacitate de reținere a apei și care nu sunt predispuse la formarea unei cruste la suprafață.

Semănatul

Perioada optimă pentru semănatul rapiței este de la sfârșitul lunii august până în jurul datei de 20–25 septembrie. Până la instalarea înghețurilor de iarnă, plantele ar trebui să fi format o rozetă cu 6–8 frunze și un sistem radicular bine dezvoltat. Pentru o emergență uniformă, adâncimea optimă de semănat este de 2–4 cm.

Fertilizarea

Starea nutrienților din sol și dozele de îngrășământ necesare pentru cultură sunt determinate cel mai exact după o analiză a solului pentru fiecare parcelă specifică. Îngrășămintele fosfatice și potasice se aplică cu lucrarea principală a solului, iar îngrășămintele azotate – ca fertilizare de întreținere. Pentru formarea unui bun randament de semințe, se recomandă următoarele doze de îngrășămintes:

- pe soluri slab aprovizionate: Azot 18–20 kg/ha; Fosfor 8–10 kg/ha; Potasiu 10–12 kg/ha.

- pe soluri bine aprovizionate și cu fertilitate ridicată: Azot 14–16 kg/ha; Fosfor 6–8 kg/ha; Potasiu 9–10 kg/ha.

tăietorul frunzelor de rapiță

Combaterea dăunătorilor

În toamnă, rapița este atacată de dăunători care, la o anumită densitate a populației, pot provoca pierderi economice semnificative. Scopul tratamentului de toamnă al rapiței cu insecticide este de a păstra integritatea

masei foliare a plantelor în cea mai mare măsură, pentru iernarea lor cu succes. Prioritate ar trebui să se acorde semănatului cu semințe tratate cu insecticide și inspecțiilor regulate ale parcelei pentru a determina densitatea dăunătorilor.

Tăietorul frunzelor de rapiță

În toamnă, se dezvoltă a treia generație a dăunătorului. Adulții zboară până la sfârșitul lunii octombrie și își depun ouăle pe cotiledoane și pe primele frunze adevărate. Larvele tinere (false omizi) se hrănesc pe partea inferioară a frunzelor, rozându-le sub formă de mici adâncituri. Pe măsură ce cresc, roade găuri în lamele frunzelor, care se măresc treptat, fac rozături periferice, iar mai târziu consumă întreaga lamă a frunzei, lăsând doar nervurile principale. După finalizarea dezvoltării, larvele se îngroapă în sol și rămân acolo pentru a ierna.

Combaterea tăietorului de rapiță se efectuează la un prag economic de 2–3 larve/m² sau 2–3 plante deteriorate/m². Insecticide înregistrate pentru combatere: Karate Zeon 5 CS – 15 ml/ha; Citrin Max (Ciperkill, Cipert 500 EC) – 5 ml/ha; Poli 500 EC – 5 ml/ha.

Plistița tulpinii rapiței

Este răspândită peste tot și la densitate mare a populației provoacă pagube enorme. Dăunătorul dezvoltă o generație pe an. Iernează sub formă de ou, larvă și insectă adultă. În septembrie, adulții încep să se hrănească intens și de la sfârșitul lui septembrie până la mijlocul lui decembrie depun ouă. Larvele eclozate se instalează inițial în epiderma tulpinilor, iar mai târziu în pețiolii și nervurile centrale ale frunzelor. O parte din larve eclozează primăvara. O specie similară cu plistița tulpinii rapiței este Plistița mică a tulpinii rapiței. Alte specii dăunătoare de plistițe pe rapiță sunt plistița neagră, plistița cu picioare deschise, plistița dungată ondulată, plistița inului, plistița cânepii și alte plistițe de sol.

Combaterea chimică se efectuează la un prag de daună de: 2 adulți/m² la urgență; 4 adulți/m² după apariția celei de-a 3-a frunze; 3–5 larve pe plantă. Insecticide înregistrate pentru combatere: Deka EC – 30 ml/ha; Mavrik 2 F – 30 ml/ha; Citrin Max – 5 ml/ha.

Gărgărița tulpinii rapiței

Larvele dăunătorului sunt dăunătoare, deoarece fac galerii în pețiolii frunzelor și apoi trec în tulpină.

În plantele slabe cu pețiooli subțiri și scurți, ele ajung în partea centrală a tulpinii și se instalează în vârful vegetativ încă din toamnă. Astfel de plante mor sau nu formează tulpini centrale, ci doar laterale.

Combaterea chimică ar trebui efectuată la o densitate de 2–4 gândaci/m². Insecticide înregistrate pentru combatere: Mavrik 2 F – 30 ml/ha; Citrin Max – 5 ml/ha.

Combaterea bolilor

Putregaiul uscat al tulpinii (Phoma)

Apare de la emergența plantelor până în stadiul de creștere "a 6-a frunză". Pe frunzele inferioare se formează pete neregulate, rotunde, gri-verzui cu puncte negre mici pe ele (picnidiile agentului cauzator). Petele devin treptat necrotice și acoperă pețiolii frunzelor și tulpina. Infecția tulpinii are loc direct la nivelul solului sau deasupra acestuia. Phoma atacă și gâtul rădăcinii, cu apariția unor pete întunecate care duc la uscarea și moartea plantelor. Boala se dezvoltă în focare în cultură și, în condiții favorabile, se răspândește foarte repede pe întregul câmp. Patogenul supraviețuiește în resturile vegetale și parțial în semințele de rapiță. Dezvoltarea phomei este favorizată de vremea ploioasă și umedă și de o temperatură optimă zilnică de 22–24°C. Trebuie aplicată o fertilizare echilibrată și trebuie efectuată combaterea dăunătorilor la rapiță, deoarece leziunile provocate de dăunători reprezintă puncte de intrare pentru infecție.

Pentru un control de succes al bolii, ar trebui întreprinsă aplicarea de fungicide în toamnă, ceea ce va reduce semnificativ frecvența și severitatea infecției, precum și riscul de iernare a plantelor. Fungicide înregistrate pentru combatere: Caramba 60 EC – 120 ml/ha; Pictor SC – 50 ml/ha cu 20–40 l/ha soluție de stropit; Folicur 250 EW/Horizont – 50–100 ml/ha.

